

*Pulmaflirdist
iillatusbeebini*

Nina Singh

Originaali tiitel:

Nina Singh

From Wedding Fling to Baby Surprise

2021

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Siiri Hommik

Toimetanud Marje Mändsalu

Korrektuuri lugenud Inna Viires

Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2021 by Nilay Nina Singh

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2022.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

B04410222

ISBN 978-9949-82-891-3

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Kallis lugeja!

Esimest korda Gianni ja Laney loo peale mõeldes teadsin ma kohe, et nende seiklused leiavad aset kaunis Itaalias. Kuigi need kaks noort inimest kohtuvad ja armuvad Bostonis, siis suhteliselt ootamatult toimunud reis Amalfi rannikule viib nende vastastikuse keemia ja kiindumuse kõrgemale tasemele.

Aga nad ei tee oma elu lihtsaks. Giannit on terve elu vaevanud tema pere ajalugu, skandaalne saladus, mille tõttu on ta end oma kodus alati võõrana tundnud. Mis puutub Laneyisse, siis temal pole õnnestunud päris lõpuni ära teenida vanemate heakskiitu ega tunnustust. Kuigi neil on nii palju ühist, on mõlemal armid, mille on jätnud kõige lähedasemate inimeste tõrjuv suhtumine, ning see on muutnud nad ettevaatlikuks ja umbusklikuks. Kumbki ei taha riskida võimalusega, et neid ootab ees järjekordne eemaletõukamine. Aga nende kasvav armastus on liiga tugev, et seda ignoreerida. Laney avastus, et ta ootab last, tekitab äratundmise, mis aitab nii temal kui Giannil eelnevast üle saada ja edasi liikuda.

Lõpuks leiavad nad teineteises perekonna, mida on terve elu igatsenud. Ma loodan, et sa naudid nende teekonda.

Nina

Kõigile neile, kes tunnevad, et nad kuhugi ei sobitu.
Leidke üles koht, kuhu tõeliselt kuuluda.

Esimene peatükk

„Sa jätab mu maha?“

Laney Taytum jõllitas telefoniekraani, justkui oleks see pärast, kui ta helinale vastas, kombitsad kasvatanud.

„Ja sa teed seda telefoni teel? Samal ajal kui sa ise oled teises riigi otsas komanderingus?“

Liini teisest otsast oli selgelt kuulda Josephi vali ja kannatlik ohe.

Umbes viimased kaks aastat oli ta olnud Laney tõsine ja kindel kavalier.

Staatus, mis ilmselgelt oli määratud muutuma.

Üllataval kombel ei saanud öelda, nagu oleks Laneyt tabanud tundepealangut võinud kirjeldada sõnaga „valu“. Pigem oli tegu torkiva pettumusega.

Nad polnud kunagi olnud mõni neist kuumadest paaridest, kes teineteisest käsi eemale ei suuda hoida. Laney polnud tegelikult kunagi tundnud seda sädet, millest ta oli nii sageli lugenud toidupoe kassajärjekorras kätte haaratud odavatest romaanidest. Aga nad tundsid end teineteise seltsis hästi. Piisavalt, et Laney ei pidanud veetma nädalavahetusi üksinda diivanil Rocky Roadi pooleliitrist jäätist süües.

Võib-olla polnud nende suhe just kõige põnevam, aga Laney oli arvanud, et säärane asjade korraldus on mõlemale kasulik. Ilmselt oli temast naiivne nii mõelda.

„Ära tee seda, Laney,“ lausus nüüd mees. „Sa pidid ju tundma, et nii läheb.“

Laney polnud midagi tundnud.

„Aga mu õe pulmad. Reis Itaaliasse.“ Kuidas saab mees teda sellisel ajal maha jätta? Polnud kahtlust, et nad olid jõudnud punkti, kust tagasiteed ei ole.

Emily pulmad pidid toimuma järgmisel kuul, kui täpne olla, siis kahe nädala pärast. Reis, mille nad Josephiga koos broneerisid, pidi toimuma paar nädalat hiljem. Kui kiiresti suudab ta Josephi arvates pärast nende püsisuhte lõppu edasi liikuda?

Talle torkas pähe, et Joseph ilmselt juba oligi edasi liikunud.

Laney peas kajas tema lemmiknõo hääl. *Ma ei bakka sulle valetama, kullake. See mees jätab mulle pisut kaabakliku mulje.*

Samal ajal kui ülejäänud perekond neile kahele tähendusrikkalt silma pilgutab ja abiellumise kohta noogutab, ei avaldanud Joseph Mabelile erilist muljet. Tuli välja, et ta on targem kui kõik ülejäänud. Mõelda vaid, et Mabeli otsekohesus oli tollal Laneyt päriselt solvanud.

Paistis, et ta võlgneb Mabelile vabanduse.

Ja nüüd tuli Laneyl uudis kõigile teatavaks teha. Samal ajal kui teised ootasid uudist kihlumise kohta, tuli tal õe laulatusele minna üksipäini.

„Kuidas ma teistele ütlen?“ Ta esitas küsimuse valjusti, aga pigem iseendale, proovides juhtunust aru saada.

Joseph vaikis hetke, enne kui vastas: „Sinu reaktioon tõestab tegelikult, mida ma öelda tahan. Ma üritan seda mitte väga isiklikult võtta.“

Joseph üritab asja mitte isiklikult võtta? Kõikidest... Mees on tõeline kaabaka võrdkuju.

Laney šokk muutus ärrituseks. Siis vihaks.

„Võta seda, kuidas iganes tahad.“ Esimest korda tajus Laney, et tema hääl kajab läbi õhu. Ilmselt oli mees telefoni valjuhääldi peale pannud. On ta kunagi üksi? „Kuidas täpselt minu küsimus sinu juttu tõestab?“

Võib-olla on Josephi toas keegi naine, kes kikitab kõrvu, olemaks kindel, et Laney tõesti maha jäetakse. Ilmselt kuulab ta pealt tervet kõnet ja õhutab Josephit takka.

Või siis on Joseph lihtsalt argpüks, kellel polnud julgust teha seda näost näkku.

„Kallis,“ alustas Joseph, „Ma ütlesin just, et jätan su maha, ja esimese asjana hakkad sa mõtlema, kuidas uudist teistele teatavaks teha. Minu arust näitab see hästi, miks me ei peaks koos olema.“

Nojah, mida Joseph temalt siis ootab? Lõimitamist? Nutmist? Ütlemist, kui valus tal on?

Enne Josephiga käima hakkamist, nendel puhkudel, kui Laney sai klubitööst puhkust võtta, oli ta elu olnud üks kehvade kohtingute rodu. Nad ei olnud alati kõiges ühel meelel, aga Laney tundis end Josephi seltsis mugavalt. Turvaliselt, teades, et tal on kindel partner.

Aga Laney polnud tüüp, kes hakkab lõimitama või nutma. Juba lapsest saadik. Kui vähegi võimalik,

ei näidatud ta selles peres kasvades oma emotsioone välja. Niisiis oli Laney õppinud oma tundeid kontrollima.

Vähemalt enamikul juhtudel.

„Kas sa ei tahagi teada, miks?“ küsis Joseph nüüd.

Nagu oleks sellest mingit kasu. Nagu see midagi muudaks.

Teadmine Josephi argumentidest ei muutnud fakti, et Laney pidi lahendama nii pulmade kui reisiga seotud mitmesugused logistika- ja finantsprobleemid.

Teadmine Josephi argumentidest ei muutnud selles stsenaariumis absoluutselt midagi. Kuid Laney kavatses talle ikkagi vastu tulla. Lasta mehel südant puistata.

„Räägi mulle, miks, Joseph,“ lausus ta ohtes.

Mees vastas kõhklematult. „Mul on igav, Laney. Juba pikemat aega. Ja sina isegi ei märka seda,“ lausus ta süüdistavalt.

Kas Joseph nimetas teda *igavaks*.

Laney oli olnud valmis kuulma, et nad ei sobi kokku ja et nad tahavad elus erinevaid asju. Päris kindlasti polnud ta oodanud, et vestlus sellise suuna võtab.

Enne kui ta öeldut korralikult seedida jõudis, jätkas Joseph: „Ma tahan öelda, et millal oli viimane kord, kui sa midagi uut tahtsid proovida? Ja ma ei pea silmas uut Vietnami söögikohta kesklinnas.“

Mida ta siis silmas peab? Laney pilgutas segadusse sattunult silmi. Kas mees viitas magamistoale? Oli ta mehega olles olnud liiga kombekas? Laney ise nii ei arvanud. Aga ilmselgelt oli ta midagi kahe silma vahele jätnud.

„Kui su õde meid tutvustas, korrutas ta, kui oma-pärane sa oled. Kui erinev teistest.“

Ha! Laneyl oli soov kõva häälega naerda. Erinev on suhteline mõiste. Ta ei olnud üldse teiste pereliikmete moodi, nii et õde polnud Josephile valetanud. Siis heitis Joseph lendu vana hea ja väga terava noole. „Sa lihtsalt ei eruta mind enam naisena.“

Laney tundis tahes-tahtmata, kuidas silmadesse tõusid haiget tegevad pisarad. Samal ajal kui tema arvates oli nende suhe mõnus ja lihtne, leidis mees selle ilmselgelt hoopis igava ja lameda olevat.

Milline narr ta oli, et ta seda ei näinud. Vähemalt selles on Josephil õigus.

Laneyl oli tarvis solvumisest üle olla ja keskenduda oma praegusele olukorrale. Keskenduda olemasolevatele faktidele.

„Sa võlgned mulle selle reisi,“ tuletas ta meelde. „Ma maksin broneeringu ette ära.“

Nad pidid kaks nädalat pärast õe pulmi sõitma Positanosse ja Firenzesse. Teda tabas järjekordne valusööst. Reisi planeerimise ajal oli ta eeldanud, et aega arvestades teeb Joseph ka ise ettepaneku.

Milline narr ta oli.

Joseph ohkas. „Sellest rääkides. Mul on sulle pakkumine.“

Laney peas hakkas helisema häirekell. Miski ütles talle, et mehe pakkumine ei meeldi talle. „Ja mis see oleks?“

„Ma maksan hea meelega terve reisi kinni ja lähen ilma sinuta.“

Laney üritas oma rektsiooni mitte välja näidata. Seda ta oligi kahtlustanud. Joseph tahab minna kellegi teisega. Kahtlusele vaatamata mõjusid mehe sõnad nagu rusikalöök kõhtu. Kui kaua oli mees teda petnud?

„Muidu,“ jätkas Joseph, „ei kavatse ma sulle oma osa kinni maksta. Võta või jäta. See on mu ainus pakkumine.“

Laneyl oli õigus. Säärane *pakkumine* ei meeldinud talle mitte üks põrm.

„Nojah, mul on sulle omalt poolt ka üks soovitus. Lihtsalt kärva maha!“

Vastust ootamata katkestas Laney kõne, hingas sügavalt sisse ja püüdis rahuneda. Teda ootas ees pikk öö. Reeded olid klubis alati küllaltki kiired. Kuna möödunud nädal oli Bostonis olnud pilviselt hall ja vihmane, võis arvata, et rahvast on isegi rohkem, sest inimesed tahavad kodust välja saada, pidutseda ja tantsida.

Suhteliselt populaarse meelelahutuskoha omamine tähendas, et Laney veetis öö öö järel rahvast pungil täis pidutsejatega täidetud tantsuklubis. Seetõttu olid harvad kodus veedetud õhtud eriti väärtuslikud. Iseäranis sellisel päeval nagu täna, kui ta ei soovinud muud, kui oma haavu lakkuda.

Kuigi ta tundis ahvatlust helistada ning veeta õhtu kodus, jalas dressipüksid ja karvased sokid, manustades ennist mainitud Rocky Roadi jäätist, ei saanud ta oma töötajatega nii käituda.

Lahkumineku analüüs, kaasa arvatud asjaolu, et tema meessõber, kellega ta oli kaks aastat koos olnud,